

DOSAR NR.10551/2/2010* ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.6766
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 27.11.2012
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE CANACHEU CLAUDIA
GREFIER RADU MARIANA

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul ȘTEFĂNESCU ADRIAN.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică de la 06.11.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 13.11.2012, 20.11.2012 și 27.11.2012.

C U R T E A,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 2.11.2010, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul ȘTEFĂNESCU ADRIAN solicitând constatarea existenței calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P 320/07/25.01.2007, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita, în temeiul Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a persoanelor care dețin titlul de revoluționar. Ținând cont de faptul că pârâtul este deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și având în vedere prevederile art.3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, precum și faptul că la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, verificările prevăzute de lege, demarate în urma solicitării invocate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin. 1, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 este legală.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1375/04.05.2009, precum și din înscrisurile depuse la dosar, pârâtul a fost recrutat de către organele de Securitate pentru încadrarea informativă a cascadorilor ce activau în cadrul Centrului de Producție Cinematografică din Buftea. În dosarul fond rețea nr. R 241808 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul, motivul recrutării este prezentat astfel: „la echipele de filmare din cadrul Centrului de Producție Cinematografică din Buftea, își desfășoară activitatea și o serie de cascadori în rândul cărora există unele elemente care întrețin relații cu cascadori fugari și care nutresc intenția de a fugi din țară prin diferite mijloace. De asemenea mai există o serie de salariați și colaboratori externi care întrețin relații neprincipiale cu cetățeni străini.” Colaborarea despre care se face vorbire în prezenta cauză a fost consimțită de către pârât prin semnarea unui Angajament olograf, la data de 13.06.1974, fiindu-i atribuit numele conspirativ „VĂLEANU”/”VĂLEAN”.

Reclamantul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, în sensul că informațiile furnizate de pârât se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, legiuitorul urmărind să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că este vorba despre denunțarea unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau condițiile prin care contactele cu cetățenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că este delatiune care se referea la faptul că persoana denunțată critica regimul sau la împrejurarea că cel denunțat avea legături neoficiale cu cetățeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Astfel, în documentul intitulat Notă - Raport din data de 19.04.1974, ofițerul a consemnat următoarele informații furnizate de către acesta: „Referindu-se la maestrul de lumină, F. R., ȘT. A. (n.n. - ȘTEFĂNESCU Adrian) spune că acesta a fost condamnat mai demult <din cauza rușilor>, (interlocutorul precizează că din cauză că-i înjura pe aceștia). Cât despre intențiile lui F. R., ȘT.A. (n.n. - ȘTEFĂNESCU Adrian) afirmă că și acesta este decis să plece în străinătate, chiar cu tot cu soție și acum a renunțat la ideea unei treceri frauduloase și că nutrește gândul unei plecări în străinătate, dar precizează că nu va rămâne niciodată când va fi luat de către S. N, pe cuvântul lui, însă dacă va pleca vreodată în prospecție sau cu altă ocazie în străinătate atunci a afirmat că va rămâne cu siguranță. De altfel, este în relații bune și cu S.N. de la care își procură și valută. ȘT.A. (n.n. - ȘTEFĂNESCU Adrian) precizează că despre plecare a discutat cu F.R. în patru ochi și că ne roagă să nu cumva să-i spunem acestuia pt că atunci nu ne mai poate informa cu nimic. /.../Menționează că părerea sa în leg. cu chematul la sec. nu prea este bună pentru că M. A. a creat atmosferă și că acum toți se feresc să discute deși au asemenea gânduri de plecare, însă el, ȘT. A. (n.n. - ȘTEFĂNESCU Adrian), tot va afla precis cine, cum și în ce mod vor să fugă. În legătură cu porțiunea de frontieră precisă sau <cheia> cum îi spune el, afirmă că le va scrie celor din străinătate și va afla amănunte precise în scurt timp. De asemenea, va afla și numele a două persoane de la Timișoara despre care știe precis că se ocupă de procurare de pașapoarte și favorizează plecări în străinătate. Spune că mai cunoaște un individ, nu i-a reținut numele, din București și care, ca și A., vrea cu orice preț să plece în străinătate. Rămâne să-i stabilească adresa și numele precis și ni le va comunica."

Actele întocmite de foștii ofițeri de Securitate cu privire la relația avută informatorii lor se bucură de prezumția relativă de veridicitate a conținutului lor, aspect care derivă din prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, care dau o valoare probatoare la fel de importantă atât „relatărilor verbale reținute în scris de lucrătorii operativi, cât și eventualelor informații oferite în scris de colaboratorii Securității. Egalitatea de tratament dintre cele două modalități de probare a colaborării cu Securitatea rezultă din formula „indiferent sub ce formă". Din această exprimare a legiuitorului reiese, de asemenea, și faptul că fiecare din cele două modalități de probare a relației cu Securitatea are valoare probatoare de sine stătătoare, în mod independent de existența unor alte dovezi. Statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, pe de o parte, cetățenii români puteau veni în contact cu idei care circulau în lumea liberă și care nu puteau fi cunoscute prea ușor în țară ori puteau să cunoască adevărul despre nivelul de trai din străinătate și diferența dintre acesta și cel din țară. Pe

de altă parte, cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la nivelul de trai din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului. Mult mai gravă era considerată intenția unei persoane de a-și părăsi definitiv țara. Cei care, în căutarea libertății și a prosperității, emigrau erau priviți ca niște adevărați trădători ai intereselor naționale și numiți, batjocoritor „fugiți”, iar bunurile imobile rămase în țară le erau expropriate.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizarea de informații ce denunțau manifestări potrivnice regimului comunist este îndeplinită.

Și cea de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. În concluzie, informațiile furnizate de către pârât au îngădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pârâtul este și titularul dosarelor de urmărire informativă nr. I 210752 și I 210753 (cotă C.N.S.A.S.). Susține reclamantul că acest lucru nu prezintă relevanță în atribuirea calității de colaborator al Securității și că informațiile furnizate de către pârât organelor de Securitate nu au fost date în procesul avertizării suferite, ci ulterior acestui moment. De asemenea, nu poate fi interpretat în favoarea pârâtului motivul pentru care relația cu Securitatea a încetat la un anumit moment, în speța dată acesta fiind acela că „a refuzat să mai colaboreze” ulterior furnizării informațiilor la care a făcut referire mai sus. Dimpotrivă, dacă ofițerul consemnează după 3 ani de colaborare faptul că informatorul nu mai dorea să mai colaboreze, demonstrează că acesta nu ar fi avut nicio reținere să consemneze la fel de riguros și eventualul refuz pe care l-ar fi manifestat pârâtul de la început, în caz că acest refuz ar fi existat. Împrejurarea că ofițerul de Securitate nu are nicio reținere în a-și informa superiorii despre evoluția negativă a relației cu pârâtul, demonstrează faptul că, cel puțin în acest caz, foștii lucrători ai Securității nu se temeau să raporteze și despre relațiile cu informatorii, care nu evoluau după planul scontat de ei, dovedindu-se că este eronată teza potrivit căreia rapoartele ofițerilor care consemnau relatări verbale ale colaboratorilor ar fi avut caracter fictiv și ar fi fost întocmite doar pentru că un eventual eșec al colaborării nu putea fi raportat superiorilor. Prin urmare, dincolo de prezumția relativă cu privire la veridicitatea acestor rapoarte, faptul că ofițerul consemnează momentul

în care relația cu informatorul nu a mai funcționat dovedește că acesta a fost la fel de sincer și în momentul consemnărilor cu privire la informațiile primite verbal de la pârât.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că nu a rezistat șantajului la care a fost supus și a semnat actul de colaborare, propunându-și ca informațiile sale să nu producă rău nimănui.

Toate notele pe care le-a semnat au fost „dictări”, de exemplu, a scris că R.F. vrea să plece din țară cu toată familia, dar că niciodată nu va rămâne atunci când e scos cu filmele lui S.N.

A apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, întrucât în niciuna dintre declarații sau note nu a denunțat nicio persoană pentru activitate sau atitudine potrivnică regimului comunist sau care să ducă la îngrădirea drepturilor sau libertăților fundamentale ale omului.

Semnarea angajamentului nu a avut consecințe juridice de niciun fel asupra celor cu care a venit în contact, cu atât mai puțin de natură să conducă la îngrădirea unor drepturi și libertăți ale acestora, nu a fost remunerat în vreun fel, ceea ce denotă caracterul formal al racolării sale.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri : Nota de Constatare nr. DI/I/1375/04.05.2009, cererea nr. P 320/07/25.01.2007 formulată de SSPR , înscrisuri din dosarele având cotele CNSAS R 241808, I 210753, I 210 752 și I 234 817.

Prin sentința civilă nr.3434/17.05.2011, Curtea de Apel București – Secția a VIII – a Contencios Administrativ și Fiscal a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Recursul formulat de reclamant împotriva acestei sentințe a fost admis de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal prin decizia nr.2725/31.05.2012, prin care sentința a fost casată, iar cauza trimisă spre rejudecare la aceeași instanță.

S-a reținut de către instanța de control judiciar că sentința nu cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

Judecătorul fondului și-a întemeiat soluția adoptată pe considerente cu caracter general, nu a analizat, în mod efectiv, argumentele reclamantului, nu a procedat la o înlăturare, motivat și argumentat, în mod explicit, a susținerilor din acțiune, nu a prezentat, în concret, motivele de fapt și de drept care au format convingerea sa.

Prin omisiunea primei instanțe de a analiza și cerceta, în mod efectiv, prin considerentele hotărârii recurate, motivele invocate de reclamant prin acțiune au fost nesocotite disp. art. 261 alin.1 pct.5 C.pr.civ. și fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

În fond după casare, analizând înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține în fapt că dosarul având cota CNSAS R 241808 îl are ca titular pe pârât care a fost recrutat de organele de Securitate, întrucât „la echipele de filmare din cadrul Centrului de Producție Cinematografică din Buftea își desfășoară activitatea și o serie de cascadori în rândul cărora există unele elemente care întrețin relații cu cascadori fugari și care nutresc intenția de a fugi din țară prin diferite mijloace. De asemenea, mai există o serie de salariați și colaboratori externi care întrețin relații neprincipiale cu cetățeni străini”.

În dosar se află angajamentul olograf din 13.06.1974 prin care pârâtul consimte să sprijine fără rezerve, obiectiv și în mod secret organele de Securitate, în rezolvarea sarcinilor ce-i vor fi trasate, angajament care este semnat olograf, cu numele pârâtului.

Dosarul conține Nota – Raport din 19.04.1974, lt. Maj. M.V. de la Inspectoratul Județean Ilfov, în care se consemnează că pe data de 18.04.1974 l-a contactat pe pârât care își exprimase intenția, cu ocazia avertizării, că va ajuta organele de securitate. Pârâtul afirmă că și în prezent există o serie de cascadori care nutresc ideea de a pleca din țară, printre care se numără și I.N. și P.V. Despre I. afirmă că este un element aventurist și care, dacă va pleca cu echipa în RDG, va încerca cu siguranță să treacă în RFG, cu orice riscuri. Aceleași lucruri și despre P.V., însă acesta nu are șanse să plece în RDG, fiindcă S.N. nu-l agreează.

Referindu-se la maestrul de lumină F. R., ST. A. spune că acesta a fost condamnat mai demult <din cauza rușilor>, (interlocutorul precizează că din cauză că-i înjura pe aceștia). Cât despre intențiile lui FL. R., ȘT.A. afirmă că și acesta este decis să plece în străinătate, chiar cu tot cu soție și acum a renunțat la ideea unei treceri frauduloase și că nutrește gândul unei plecări în străinătate, dar precizează că nu va rămâne niciodată când va fi luat de către S. N., pe cuvântul lui, însă dacă va pleca vreodată în prospecție sau cu altă ocazie în străinătate atunci a afirmat că va rămâne cu siguranță. De altfel, este în relații bune și cu S.N. de la care își procură și valută. ȘT.A. precizează că despre plecare a discutat cu FL.R. în patru ochi și că ne roagă să nu cumva să-i spunem acestuia pt. că atunci nu ne mai poate informa cu nimic. /.../ Menționează că părerea sa în leg. cu chematul la sec. nu prea este bună pt. că M. A., a creat atmosferă și că acum toți se feresc să discute deși au asemenea gânduri de plecare, însă el, ST. A., tot va afla precis cine, cum și în ce mod vor să fugă. În legătură cu porțiunea de frontieră precisă sau <cheia> cum îi spune el, afirmă că le va scrie celor din străinătate și va afla amănunte precise în scurt timp, De asemenea, va afla precis și numele a două persoane de la TIMIȘOARA despre care știe precis că se ocupă de procurare de pașapoarte și favorizează plecări în străinătate. Spune că mai cunoaște un individ, nu i-a reținut numele, din București și care, ca și A., vrea cu orice preț să plece în

străinătate. Rămâne să-i stabilească adresa și numele precis și ni le va comunica”.

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții, colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

Prima condiție reglementată de aceste prevederi în teza I este cea privind informațiile furnizate Securității care trebuie să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În speță, informațiile furnizate de pârât vizează intenția unei persoane de a pleca în străinătate și de a se stabili acolo, ceea ce constituia o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist care nu accepta ca cetățenii români să plece definitiv din țară pentru a locui în alte state.

Persona despre care pârâtul a furnizat aceste informații – R.F. a fost lucrată informativ prin dosar de urmărire informativă pentru intenții de evaziune(intenția de a pleca din țară), elogierea sistemului capitalist și relații cu cetățeni străini, fiind titularul dosarului având cota CNSAS I 234817.

Conform mențiunilor din nota de constatare, la data de 10.03.1972 a fost începută urmărirea informativă specială asupra lui R.F., iar la data de 05.09.1974 s-a trecut la avertizarea acestuia.

Această persoană era suspectă de evaziune, iar intenția sa de a părăsi definitiv țara, ca de altfel, intenția oricărei persoane de a pleca definitiv din țară reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist din

moment ce acesta considera că asigură cetățenilor cele mai bune condiții de viață și că nu se justifică dorința lor de a trăi în altă țară.

Informațiile furnizate de pârât sunt consemnate într-o notă raport întocmită de un lucrător al Securității, pe baza susținerilor pârâtului.

Sub acest aspect, Curtea reține că prin Decizia nr.672/26.06.2012, Curtea Constituțională a constatat că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art.2 lit. b teza I din OUG 24/2008 sunt neconstituționale.

S-a reținut în considerentele deciziei că, pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil și, implicit dreptului la apărare, „relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității” nu pot fi administrate și apreciate individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare decât dacă, pe calea unei atente și complete analize sunt coroborate cu datele și informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

În cauza de față, nota raport care conține informațiile de natura celor la care se referă art. 2 lit. b din OUG 24/2008 are forță probantă sub aspectul dovedirii calității pârâtului de colaborator al Securității, întrucât se coroborează cu susținerile din întâmpinare în care pârâtul menționează cu titlu de exemplu că: „scriu că R.F. vrea să plece din țară cu toată familia, dar că niciodată nu va rămâne atunci când e scos cu filmele lui S.N.”.

De asemenea, în concluziile scrise depuse la dosar, pârâtul își pune întrebarea referitoare la ce neajunsuri ar fi putut produce lui R.F. denunțul său că ar vrea să părăsească țara cu toată familia.

Curtea apreciază că probele administrate dovedesc furnizarea de către pârât a informațiilor referitoare la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, respectiv la intenția unei persoane de a părăsi țara, perscană care a fost avertizată din această cauză, de către organele de Securitate, ulterior întocmirii notei – raport în care sunt consemnate aceste informații.

Totodată, este îndeplinită și cea de-a doua condiție, în sensul că informațiile furnizate de pârât vizează încălcarea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, pârâtul conștientizând că prin furnizarea acestor informații, asupra persoanei la care se referă informațiile pot fi luate măsuri de urmărire și de verificare, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la viață privată prev. de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, având în vedere acțiunea Securității de căutare și de obținere a unor informații despre persoana urmărită, fără acordul acesteia.

Această condiție nu este îndeplinită doar în cazul încălcării efective a drepturilor sau a libertăților fundamentale, ci și în situația în care

informația furnizată este aptă să ducă la imixtiunea autorităților în viața personală a persoanei denunțate, iar cel care furnizează informația conștientizează consecințele negative pe care le poate avea asupra persoanei aducerea la cunoștința Securității a informației respective, care se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În consecință, susținerea pârâtului că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008 nu poate fi reținută, iar faptul că nu a fost remunerat de organele de Securitate este irelevant în soluționarea cauzei, de vreme ce textul de lege sus menționat nu condiționează existența calității de colaborator al Securității de primirea unei remunerații pentru informațiile furnizate.

Față de aceste considerente, în temeiul art.11 din OUG 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezența copie fiind conform cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 10551/2/2010
se legalizează de către
GREFIER

PENTRU ACESTE MOTIVE
NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul ȘTEFĂNESCU ADRIAN, domiciliat în București, sector 5.

Constată existența calității pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 27.11.2012.

PREȘEDINTE

Canacheu Claudia

GREFIER

Radu Mariana

Red. C.C./Tehnored.R.M./4 ex./08.01.2013

S-a emis chitanță la de vîrsămînt Nr. lei
GREFIER

Definitivă și ireversibilă prin
repingerea recursului ca nefondat
Dec. civ. nr. 2650/05.06.2014, Dec.
10551/2/2010 de J